

avisa

DSB. 1966—NR. 4—ÅRG. 12

Hvorfor ishockey?

Formannen i gruppa Tov Støa uttaler seg

Ishockey har fått sitt innpass i klubben vår, og det er sikkert at spillet har gnist som fenger. Men jeg tror det er mange medlemmer som ikke riktig forstår hvorfor vi starter med denne gren. Det er jo fra før av vanskelig nok å få tillitsmenn, og økonomisk er klubbens budsjett sprengt. Jeg vil forsøke å forklare hvorfor vi har startet, og hvilke fremtidsperspektiver vi tror på. Som dere sikkert vet er det jo bare gamle bandy-entusiaster i ishockeygruppa, og de er like glade i bandy som de gutta som spiller i dag. Det vi

tror på er en ishall, satt opp i Skiolds regi. Det er fra Skiolds side et rent forretningsprosjekt. Vi tror i likhet med Sparta Amfi at dette vil gi et pent overskudd. Som dere sikkert forstår vil ikke dette overskudd gå ubeskåret til Skiold, men en liten del vil komme oss til gode, og denne delen kan bli så stor at den kan hjelpe klubbens forskjellige arbeidsgrupper, f. eks. fotballen. Vi er alle stolte av klubben vår, men hvis vi kan fullføre et slikt prosjekt, vil Skiolds navn få en enda større klang, og bli enda mere kjent utover i det vide land (Sparta Amfi).

Ishockeyspillets fremtid tror vi også på. I dag er det planer om ishaller flere steder i landet. Jeg kan nevne Fredrikstad, Tønsberg, Sandefjord, Kristiansand, Bergen og Trondheim. Da dette en gang blir en realitet, tror jeg ishockey vil få sin gullalder. I dag består hovedserien faktisk bare av lag fra Oslo. Disse klubber har da kriget i årevis, i hvert fall de siste 15 år, og det er vel forklaringen på den dårlige publikumstilslutningen i Oslo. Men når disse ishaller en gang kommer, hvor publikum kan stå usjenert av vær og vind og se god ishockey, hvor det kanskje deltar lag som representerer hele landet, da vil det bli sving på sakene. Vi tror dette vil true seg fram, og vi mener tidspunktet er inne til å være med på karusellen. I og med at vi starter i år, håper vi å gi våre juniorer sjansen til å lære dette spillet fra begynnelsen, og virkelig kunne bli ishockeystjerner i større format, som klubben kan være stolte av.

Jeg vil oppfordre alle medlemmer til å slutte opp om dette, og ikke se skjevt til oss som stiller med ishockeyen. Vi gjør dette fordi vi tror på at utviklingen vil gå i denne retning, og at klubben vår vil tjene på dette på mange måter.

Tov Støa.

**Alt i SPORT
for sommer og vinter**

Helgeland
Ø. STØRGT. DRAMMEN - SENTRALB. 83 26 80

CARL G. KNUDSEN A.S

Telefon 83 75 93. Engene 18.

Rørhandel. — Autorisert rørleggerforretning.

Skioldfruer og gutter!!

Er håret langt — sveisen ugrei,
så hjertelig velkommen til meg

OLAF M. STRØM

Dame- og herrefrisør
Tollbugt. 2 Tlf. 83 19 30

La vår erfaring komme Dem til gode

Egen tapet- og plastavdeling
Egen parfymeavdeling.

Haraldsens Farvehandel A.s

Tollbugt. 102. — Tlf. 83 10 57. — 83 76 37.

Alt i reproduksjoner.

A/S PET RADIO-TV

Christensengården. Telefon 83 64 88.

Gullsmed

Th. Thorkildsen

Schultz gt. 32 - Drammen. Tlf. 83 24 23.

Strømsø Sveiseseverksted og Gjerdefabrikk

Flettverksgjerder i alle størrelser. — Sveise-
og platearbeid. — Mek. verksted.

Verksted: Kontor: Langes gt. 14. Tlf. 83 43 45

Fabrikk og lager: Daler på Gulskogen.
Tlf. 84 89 38.

LIE HØVLERI A.S

Tlf. 83 73 95. — Gulskogen.

Har De byggeplaner?

Spar penger — bruk endeløyd høvellast.

Når det gjelder:

**SNEKKERFURU — KRYSSFINER
MØBELPLATER — SPONPLATER** spør oss.
AKTIESELSKABET

Rødskog

BRUG & GULDLISTEFABRIK
Gulskogen

Drammen og Opland Travelskap

ønsker leserne av Skiold-avisa
en riktig god jul.

Skoger Sparebank

Telefon 83 80 80.

*Aktieselskabet
Kulkompaniet*

Drammen — Telefon 83 31 80.

Redaktør: Rune Reffhaug Johansen.

Redaksjonskomité: Thorbjørn Gulbrandsen, Tore Larsen, Kåre Madssen, Harry E. Andersen.

A V I S A Forretningsfører: Dagfinn Hansen.

Fremtidens Trykkeri

De rike og gode idrettene de fattige og de svake

Vi vil her gjengi en artikkel som sto skrevet i Arbeiderbladet 6. februar 1965. Den er forfattet av en av avisens medarbeidere som kaller seg «Corelli», og han kommer blant annet inn på et par av de idretter som drives i vår egen klubb. Derfor mener vi det kan være på sin plass å gjøre våre medlemmer kjent med innholdet. Artiklen er her trykt i sin helhet.

Vi har store idretter her i landet, og vi har små. Vi har fattige og rike. De rike er også rike på idrettslig fremgang, de fattige er ikke bare fattige på mynt, men de har sjelden fremgang, de står gjerne på det samme fattige stedet. Noen ganger drømmer de om å slå igjennom, som det heter.

Motgang og skuffelser er begreper som ruver i idrett. De samler seg helst hos de fattige og de små. Men det er også noe som heter gledelige overraskelser, ja sensasjoner, og en gang i blant deler idrettsgudene ut en slik gave — til en fattig idrettsgren.

Slik hendte det også med bandyforbundet. Landslaget gikk bort og slo finnene på Bislett, ikke bare tallmessig, men også spillemessig. Finland rangerer like etter Sverige i verdenseliten, som ellers består av det suverene Sovjet, Sverige og sist — Norge. Slik var det i 1930 og slik er det i dag. Bandyen deler foreløpig ishockeyens skjebne. Begge kjemper mot den voldsomme skøyteinteressen, og ved siden av den skisporten, som tar det som er igjen når skøytehysteriet har en pause.

Det er selvfølgelig ikke noe galt i det. Det er bare sånn her i Norge. Det er akkurat omvendt i Sverige, selv med Jonny Nilsson. Skøyteinteressen har gått i været der, men den er ferdig til å falle tilbake til gamle folder så snart Jonny får de uberegnelige svingningene som er stjerneidrettsmannen svøpe. Göteborg har sin «skrinar»-tid hver gang det er et VM eller EM, men det forhindrer ikke at det er proppfullt hus på samme bane med ishockeymål, når man ser Västre Frölunda og Brynäs, Göteborgs- og Stockholmsdistriktenes nye stjerneidrettslag i puckporten. De er Sveriges idrettsyndlinger for tiden.

Bandyen holder sine tradisjoner i Buskerud, der er miljøet pleiet og ført videre. Det er noe av en svakhet dette med konsentrasjon av en slik idrett, sa idrettsspesialisten Sam Alsaker-Nøstdal

i sin tid. Vi tror han har rett. En idrett som ikke kan bre seg vil stoppe opp. Bandyen er det beste beviset for det, selv om akkurat denne idretten har hatt og har de største og de mest ildfulle idealistene. Men hva hjelper det, når man løper pannen mot isen.

Visst er bandyen en fin sport — men mest for den som spiller selv. Folk ser ikke ballen godt nok, de kan ikke følge med, man mister poengene.

Men svenskene kan følge med, det kommer ti tusen av det man kalte kalosjepublikumet, til de store kampene, nå går de med bothforer på beina og saueull i jakka.

— Kan du begripe deg på disse nordmennene som gidder å se på skøyte løp og se dem gå runde etter runde, sier våre naboer.

— Kan du skjønne deg på svenskene som haster avgårde til en bandykamp som om det gjaldt fotball, spør nordmennene.

Ishockeyen vil formodentlig vinne sin plass. Men til det trengs ikke bare kunstishaller. Det skal også atskillig trening til i lagene. Svensk ishockeytrening i all-svenskan kan kanskje gi de rette impulsene. Landslaget vårt har vært inne på den samme utfoldelsen, men mange stopper opp på halvveien. De fleste lagspillere vil ha den vanlige norske treningsrytmen. Det kan være all right det, men den strekker ikke lenger til. Den holder til et skippertak på et landslag, og en jevnbyrdig kamp mot et norsk lag, men ikke til større, krevende oppgaver. Det er selvfølgelig ikke noen hemmelighet for ledelsen, den har bare konstatert faktum. 4—5 treningsdager i uka er oppskriften. Hard trening er resepten. Da må en velge, enten eller. Enten på rask vei mot et gjennombrudd, eller til vanlig og et hyggelig norsk nivå.

Bandyen må gå samme veien hvis den vil fram. Russisk bandy, svensk bandy, og delvis finsk bandy har for lenge siden trengt gjennom den vanlige treningsmuren.

Den er nesten halvprofesjonell, sier noen. Kanskje, men det er også nøkkel til første klassen. Det gjelder i all moderne idrett. Med noen ganske få unntakelser må en toppidrettsmann, enkeltvis eller lagmessig, gå inn i hard trening som tar mesteparten av hans tid utenfor arbeid eller skole. Det er mulig å gjennomføre det med tilstrekkelig vilje og innsats.

Sensasjonen på Bislett er en av de ting som skjer i idrett. Den fortalte at vi har utmerket materiell, (som i ishockey, som i fotball) men at vi ikke får utnyttet det helt. Det gjør vi derimot i skisport, og i skøytesporten. Der er det også noe lettere, der er det den enkelte det gjelder, ikke laginnsatsen.

Vil vi gå så langt? Eller er det spørsmål om vi kan gå så langt? Det riktige svaret er vel at vi godt kan, men at det blir mange som ikke vil. Svært mange kan tenke seg å drive idretten bare til en viss grense. Og bra er det. Men vil vi være med ute i verden, må vi ville bedre midlene til det. Veien for dem som vil er ganske godt oppmerket. Når Grønningen, Gjermund Eggen, Lun-

ERGOMETER-SYKKELN

Nye muligheter til fysisk trening for så vel friske som handikappede

Av Reidar Laagstein Halvorsen, Giøvik

Fysisk fostring har alltid vært betraktet som et botemiddel og et uvurderlig hjelpemiddel i arbeidet for å styrke folkehelsen, og for å skape den nødvendige motvekt mot våre dagers materialistiske levevis med all den stillesitting og mangel på sunn mosjon det fører med seg.

Ikke minst for en bestemt gruppe i samfunnet er dette av særlig stor betydning — nemlig de blinde og andre handikappede. De hører nettopp til den gruppen som minst av alle har muligheter til å drive den idrett de kanskje helst ville foretrekke, og det idrettslige område de kan søke, er tross alt begrenset. For de handikappede vil også all idrettslig trening og konkurranser alltid ha en dypere mening og verdi — ved siden av at kroppen herdes og holdes ved like, vil det å ha nådd et mål, et idrettslig mål, skape økt selvtillit, ny tro på seg selv og fornyet pågangsmot. De handikappenes muligheter er begrenset, men vi har jo likevel i årenes løp sett utallige bevis på hva de kan prestere av bragder, ikke minst på det idrettslige område.

Vi må nevne Ridderrennet — et langrenn for blinde over 26 km som heretter skal bli en årlig foreteelse. Her har de blinde gått i bresjen og skapt et idrettsmiljø uten like, ved siden av at de representerer en kraftig tankevekker for den jevne mann. Man må beundre disse blinde for deres pågangsmot og evne til aldri å gi opp. De har ved sine prestasjoner vendt sitt handikapp til ikke lenger å representere den byrde det

demo med de andre stiller opp i Falun i disse dagene, er de vel beredt til dyst mot verdens beste i denne nordiske skidisiplinen. Torgeir Brandtzæg, Bjørn Wirkola og de andre er like godt beredt i bakkehoppingen, Per Ivar Moe og Maier og co. stiller med den ytterste grad av trening og oppladning i EM. Her er det ikke en gang tale om grenser for trening, men spørsmål om å treffe punktet for toppformen.

Vi som trodde at det bare var Norge som hadde mangel på idrettsbaner — i dette tilfelle skøytebaner. Riktignok har vi lurt på hvorfor alle de skøyteløperne som fins i verden på liv og død skal til Norge for å gå på skøyter, når det er sånt dårlig stell med skøytebaner her, men de vet vel ikke bedre, kanskje de forveksler Göteborg med Hamar eller Otta, hva vet vi?

Men nå skjønner vi: Den vyrde skøytemedarbeider i Stockholmstidningen, Martin Örner, skriver at «Banfrågan måste lösas». Se på Norge, sier han, er det noe rart i at vi ligger etter i skridsko, når Norge har om lag 250 skøytebaner, mens vi bare har bandybaner og ishockeybaner, og gud nåde den skøyteløper som blander seg inn der. Det ville være drømmeforhold det, Kirkvaag og Jørgensen!

måtte ha vært før. Og, når det gjelder livsmot og ekte idrettsglede kan man få det inntrykk at man her er kommet til «det gode humørs Mekka». De handikappede har gjort seg meget sterkt gjeldende også innen andre idrettsgrener, som bueskyting, bordtennis, svømming, volleyball m. fl.

De handikappede har i samme grad som andre idrettsfolk krav på og behov for en viss mengde forhåndstrening før de kan delta i en konkurranse. Enhver idrettsøvelse vil kreve et visst minimum av utholdenhet og muskelstyrke, selv om det her selvsagt ikke er snakk om noe sekund- og poengjag i den grad vi finner det innen toppidretten. Dessuten, sett i forhold til hele året, opptar de idrettslige arrangementer og konkurranser en beskjeden plass når man tenker på kvantiteten, og mange handikappede ønsker å drive kontinuerlig trening hele året.

Trening på ergometer-sykel.

Ergometer-sykkelen kommer her inn som en verdifull faktor. Den vil kunne benyttes av de fleste, og egner seg kanskje spesielt godt for de blinde. Den står stille, og kan plasseres hvor som helst innendørs og utendørs. Her har man et fullverdig treningsapparat både for friske og handikappede — den vil absolutt kunne gi det samme treningsmessige utbytte som en vanlig sykkel, selv om treningen kanskje kan arte seg noe mer ensformig.

Forstavelsen *ergometer* kommer av det latinske ordet *erg* = enhet for arbeid, og et *ergometer* er følgelig et apparat til måling av utført muskelarbeid. En ergometer-sykel ligner en vanlig tråsykel, men med den forskjell at den står fastmotert på en ramme av stål og at forhjulet mangler. Videre er den som regel utstyrt med hastighetsmåler og kilometerteller. Ved hjelp av en enkel skru-mekanisme strammer og slakker man et bånd eller en snor som ligger rundt felgen på bakhjulet. Derved kan man ved hjelp av den friksjon som oppstår når man trår på pedalene, oppnå den ønskelige belastning. Hard belastning tilsvarer da sykling i en temmelig bratt motbakke. Denne skru-mekanismen står igjen i forbindelse med en skala, der man i tall kan lese av hvor stor belastning man kjører eller ønsker å kjøre med. Samtidig har man jo hastighetsmåler til hjelp som fartsregulator.

Ergometer-sykkelen har i mange år vært benyttet for forskjellige fysiologiske institutter, rekreasjonsinstitutter og sykehus, som et ledd i arbeidet med å avhjelpe rekonvalesenter og handikappede til å gjenvinne fysiske ferdigheter som er nødvendige for å holde den menneskelige organisme ved like. Videre blir den brukt ved testinger av rekruttene i det militære, av topp-

idrettsfolk og almenn utholdenhet hos forskjellige andre grupper.

Styrketrening.

Grunnprinsippene og hovedpunktene ved fysisk trening vil være de samme både for friske og handikappede idrettsfolk. Det som skjer når vi oppøver en muskel til større ytelse, er at vi gjør muskelfibrene tykkere. Mellom muskelfibrene ligger det et fint nett av hårrørsårer (kapillærer), og ved trening danner det seg stadig nye forbindelseslinjer mellom disse blodårene. Muskeltverrsnittet øker og dermed også muskelens yteevne. Hvis musklene imidlertid ikke blir brukt får vi en prosess som går den andre veien.

Kondisjonstrening.

Det andre hovedpunktet ved trening er at man øker effektiviteten i hjerte og kretsløp. Som alle kroppens muskler stiger også hjertemuskulaturens ytelsesevne ved trening. Muskelmassen økes, idet hjerteveggene blir tykkere. Dessuten fremkalles en utvidelse av hulrommet slik at hjertets fyllingsmuligheter blir større. Kjennetegnet på en god treningstilstand er at antall hjerteslag pr. minutt (puls) er lavt. Pulsfrekvensen hos et utrent, voksent menneske ligger på ca. 70 slag pr. minutt i hvile, mens man hos topptrente idrettsfolk finner puls helt ned til 40 og endog ned mot 30 slag pr. minutt. En regelmessig kontroll av hvilepausen som med fordel kan foretas med det samme man våkner om morgenen, vil gi et korrekt bilde av treningens resultater.

Hvorledes skal ergometer-sykkelen brukes?

Bruken av ergometer-sykkelen avviker ikke mye fra det som gjelder for en vanlig sykkel. Hvilken treningsintensitet man ønsker å bruke, avhenger selvsagt også av hvilke mål man har satt seg, hvilke ambisjoner og hvilke muligheter man har. Rent generelt kan vi si at daglig bruk av ergometer-sykkel i ca. et kvarter vil, etter noen ukers tid, kunne gi et bra resultat med hensyn til kondisjon. Hvis så treningsintensiteten holdes på et noenlunde høyt nivå, vil man kunne nå ganske langt.

Det er ikke lett å sette opp noen bestemt norm for et treningsprogram på ergometer-sykkel, men det vil alltid ved kondisjonstrening bli snakk om to hovedformer for trening, nemlig såkalt langkjøring og intervalltrening eller en kombinasjon av disse. Begge har de sine fordeler og ulemper — intervalltreningen tar minst tid og vil nok være mest variert, mens langkjøringen som kan bli noe kjedsommelig, ikke krever så stor direkte belastning som intervallkjøring.

Hovedprinsippet ved intervalltrening er et stort antall repetisjoner med forholdsvis korte pauser. På ergometer-sykkel opptil 15 × 4 min. bed 2—4 min. pause, med pulshastighet på 150—170 slag pr. min. og forholdsvis stor fysisk innsats. Dette virker utpreget styrkende på hjerte og lunger og er godt egnet til å fremskynde god kondisjon, men denne form for trening passer utvilsomt best for friske idrettsfolk

som sikter mot toppresultater. De handikappede bør imidlertid drive denne form for trening i mer moderert form.

Langkjøring, eller en kombinasjon av langkjøring og intervalltrening vil utvilsomt passe best for handikappede. Med langkjøring menes her jevn sykling over et lengre tidsrom (20—60 min.) med jevn hastighet, jevn belastning og pulshastighet på 130—150 slag pr. min. Dette er en utpreget gunstig pulsehastighet som i høy grad tjener til utvidelse av hjertehulen og styrking av åndedretsorganene.

Syklingen gir videre god trening for legg- og lårmuskulatur, dessuten blir rygg- og magemuskler styrket samtidig med at hele organismen holdes i virksomhet og derved herdes.

Ergometer-sykkelen finnes i mange varianter og mange utførelser, og prisene varierer deretter. Den vil nok i de fleste tilfeller falle litt dyrere i innkjøp enn en vanlig sykkel, og den beste løsningen vil vel være at man innen en gruppe eller et idrettslag gikk sammen om å skaffe en slik sykkel som kunne benyttes av alle.

Ergometer-sykkelen fabrikeres nå av mange sykkelfabrikanter, og man finner både norske og utenlandske typer på markedet. Dessuten vil den sikkert bli levert på spesialbestilling om det er ønskelig. Det er imidlertid slett ikke umulig for en netthendt person å bygge en sykkel på egen hånd — hovedsaken er jo at man kan få regulert belastningen på en tilfredsstillende måte — hverken belastningsskala eller hastighetsmåler er strengt tatt nødvendig, og utgiftene kan der- ved reduseres betraktelig.

Høstgeneralforsamlingen

Årets høstgeneralforsamling må vel betegnes som en av de aller beste vi har hatt på mange år i klubben vår. Det var i forløpne halvår nedlagt et ekstra godt arbeid såvel i styret som fra alle grupper i de forskjellige avdelinger og ikke minst fra de yngres avdelinger.

Vi vil gjerne understreke de takkens ord som representantskapets ordfører, Johs. Christensen, uttalte ved generalforsamlingens avslutning, hvor han sterkt fremhevet hvor viktig det var å ha de forskjellige klubbverv besatt med folk som hadde initiativ og innsatsvilje. Men han fremkom også med krav om større interesse fra alle våre passives side. — Med det materiell vi i dag rår over — og den store medlemsstokk vi har ansvaret for — er det gledelig for oss av den eldre årgang å spore en ubetinget fremgang for klubbens farger.

Når det gjelder den etterfølgende hyggelige fest med damer og tilretteleggelsen av kveldens program, må vi få gi festkomitéens medlemmer vår beste honnør med håp om at de fortsetter suksessen.

Med hilsen

Alf Jansen.

Charles Stahl.

Glimt fra høstgeneralforsamlingen

Dette møtet samlet omkring 50—60 medlemmer, eldre som yngre. Det ble holdt 12. november under ledelse av klubbens formann, Tore Ruud. Vi skal ikke her gi noe detaljert referat fra generalforsamlingen, men trekke fram enkelte punkter som kan være av interesse.

Både hovedregnskapet og junioravdelingens regnskap viste positive trekk og var klart fremlagt til gjennomgåelse. Vi nevner at inntektene av kontingenten beløper seg til 2.250 kroner, og dette er bedre enn på mange år. Dessuten ble A-lagets fotballoppmann gjenstand for rosende omtale da regnskapet viste at A-laget i løpet av sesongen bare hadde benyttet 100 kroner i reiseutgifter. I sin rapport gjorde Tore Larsen oppmerksom på at han og klubben for øvrig sto i stor takknemlighetsgjeld til de som med sine privatbiler hadde vært behjelpelig med transport ved A-lagets bortekamper.

Ledelsen av vår junioravdeling fikk også sin vel fortjente ros for sitt gode regnskap, som viste at man her disponerer sine økonomiske midler på en utmerket måte.

Etter at A-lagets rapport var opplest, ble lagets populære nestor, Ulf Jakobsen, overrakt den velkjente stander for sine 250 kamper på fotball-laget. Dessuten ga oppmannen en pokal til årets toppscorer Fjeld. Han har i sommer notert seg for 15 mål og har deltatt samtlige 30 ganger våre gutter har vært i ilden i denne tiden. — Franz Salomonsen ble også trukket fram i lyset på grunn av sin desidert beste treningsiver blant våre A-spillere.

Valgene denne gangen gikk greitt unna, og vi nevner her noen avgjørelser på dette felt:

Tore Ruud og Gunnar Fossum ble begge gjenvalgt, henholdsvis som formann og sekretær. — Tore Larsen ble påny fotballoppmann på vårt A-lag og fikk Henry Tufte, Borgar Nygård og Bjørn Løksli til medhjelpere. — Ivar Rosendal sitter fremdeles som formann i junior-avdelingen, men det ble ny oppmann for våre juniorer idet Thor Pedersen skal ta seg av disse.

Før formannen hevet generalforsamlingen ble tre medlemmer overrakt klubbens hederstegn. Dette gjaldt Helge Bjørnes, Oddvar Danielsen og Ståle Eknes. De to førstnevnte har gjort seg meget godt bemerket som dyktige lagledere for våre yngste medlemmer og nedlagt et stort arbeid her. Ståle Eknes er best kjent for sine gode prestasjoner som aktiv spiller både i fotball og bandy, og har i begge grener kjempet sterkt for Skiolds ære helt fra lilleputt- til A-lag. Alle tre fikk fortjent hyllest fra forsamlingen.

Man skal også med rette kunne fremheve Frank E. Hansen som ved siden sin virksomhet i Skiold ble tildelt junioravdelingens innsats-pokal.

Etter selve møtet var det fest for medlemmer med bekjente, og her samlet det seg langt over

Til Skiolds damer

Skiold har helt fra start av vært et manns-samfunn — til glede for noen, men til forargelse for mange av våre damer — håper vi.

Vi har tenkt mye på damene våre i det siste. Dette kommer av at vi har forstått at det er et ønske fra de ivrigste av dere om å bli tilsluttet vår forening, — og at dette er gjensidig kan jeg forsikre. En del av dere har vært med i Skiolds damegruppe som til enhver tid har gitt klubben verdifull støtte på mange måter. Vi tror imidlertid at samarbeidet ville bære større frukter hvis damene fikk direkte tilknytning til foreningen og på den måten få et samlepunkt.

Samarbeidet har fungert utmerket i visse perioder, at dette samarbeid har vært varierende kommer sikkert av at dere ikke har hatt mulighet til å opptre på våre generalforsamlinger og medlemsmøter og at styret ikke har vært flinke nok til å kontakte dere.

Dette synes jeg vi i fellesskap skal rette på, og vi håper dere er interessert i dette samarbeid. Vi trenger dere, og dere trenger oss, slik at vi i fellesskap kan oppnå resultater som vi ellers ikke hadde maktet hver for oss.

Som sagt, interessen er stor i vårt representantskap og i vårt styre for denne «sammenslutning». — VELKOMMEN SKAL DERE VÆRE

Tore Ruud, formann.

Nye navn

Høstens generalforsamling bar tydelig preg av at vår klubb drives meget godt for tiden, noe blant annet styrets fornuftige disposisjoner av økonomiske midler vitner om. — Men Skiolds framgang viser seg også meget klart på et annet område, nemlig med hensyn til tilgangen på nye medlemmer. Til sammen har vi fått 32 nye innmeldelser, mens 3 av våre tidligere medlemmer har meldt seg ut av klubben. — Følgende personer har nå blitt Skiold-gutter:

Knut Fredrik Hansen	Per Farnes Hansen
Einar Wagelid	Jarle Tomter
Knut Erik Haugen	Espen Knudsen
Kenneth Ullern	Trond Rørvik
Inge Stamsvik	Tom Johansen
Ove Øde Øyen	Espen Nilssen
Hans Tollum	Per Andersen
Egil Knudsen	Bernt Ove Johansen
Arild Sandli	Svein Sæter
Terje Hauglun	Paul Stavseng
Even Jokstad	Aksel Ask
Stig Roaas	Steinar Ullriksen
Tore Aaserud	Odd Yngvar Hansen
Svein Arne Olsen	Finn Jacobsen
Ulf Mørk	Wilhelm Schwach
Rolf Solli	Jari Johan Lindstrøm

hundre personer som så ut til å more seg riktig godt. Det kunne de også gjøre, for alt var i denne forbindelse lagt godt til rette av en driftig festkomité.

Red.

LILLEPUTTER 1955 - HVA OG HVOR I 1966

I et møte for en tid siden ble jeg spurt av et medlem av representantskapet om arbeidet med vår junioravdeling har gitt de frukter man kan ha forestilt seg. Det er mange meninger om det. Jeg vil gå tilbake til et lilleputtlag som jeg hadde gleden av å være oppmann for i 1955, så kan vi se hvor disse gutta har tatt veien.

De fleste av disse er fortsatt med i en idretts-gren. Dessverre har ikke vi beholdt alle i vår forening, men det kan ha forskjellige årsaker. Noen har flytt og flere har valgt grener vi ikke har på programmet. To av spillerne er med på vårt førstelag i dag, og flere kan en ikke vente skal nå opp på A-laget.

PÅL SÆTHRANG (i midten), Skeids kjente goalgetter, som i 1955 spilte centerback på vårt lilleputtlag.

ARVE FJELL (til venstre), fast spiller på vårt førstelag, i 1955 ytre venstre.

RUNE REFFHAUG JOHANSEN (til høyre) — A-lagets gode stopper, som lilleputt spilte Rune ytre høyre.

ARNE BØRGESEN (til v.) er kjent her i distriktet som en allsidig friidrettsmann. Arne er for øvrig håndballspiller på Oslo Studentenes Idrettslag. — Han har spilt på landslaget i denne gren. På lilleputtlaget var han en målfarlig senterløper.

HANS HANSEN, også en av de mange vi har mistet til bedriftsfotball.

TOR A. GABRIELSEN, sidehalf på lilleputtlaget, ble som juniorspiller medlem av DBK.

ALF KRISTIANSEN, lilleputtlagets balltalent, spiller nå kun sjømannsfotball.

OLE NILSEN, back på lilleputtlaget, ikke aktiv i dag.

JAN KINDER, reservekeeper på lilleputtlaget, siden har Jan vært reservekeeper på junior-landslaget. Best kjent er Jan som ishockeyspiller på Hasle/Løren.

PER KRISTOFFERSEN, back på lilleputtlaget, ikke aktiv i dag.

JAN ERIK LARSEN, fortsatt keeper, men nå vokter han buret til Drammens Ballklubb. Jan Erik spilte en kamp på kretslandet i år.

BJØRN TOLPINRUD (over til høyre), her sammen med sin lagkamerat Harald «Dutte» Berg. Begge spiller på bedriftslaget til Grand Hotell, Oslo. I Skiold spilte Bjørn back.

HYTTA

Ad artikkel om Skiold-hytta i Skiold-Avisa for oktober 1966, nr. 3, årgang 12, sto det en artikkel om Skiold-hytta, der det er skrevet endel som ikke har gitt den rette orientering om hytta.

Jeg siterer: Skiold-hytta ble ferdigbygget i 1935 og har siden vært til stor glede for klubbens medlemmer. — Det har i denne tiden ikke blitt foretatt endringer av betydning hverken med hytta, badstua, hoppbakken eller området for øvrig. Vi ser bort fra vanlig vedlikeholdsarbeid. Sitat slutt.

Leser vi gjennom hele referatet så får man det inntrykk at hele anlegget med hytta, skibakken og badstua allerede lå der i 1935.

For at ikke nevnte referat i Skiold-Avisa skal bli misforstått både utad og innad for den yngre generasjon i Skiold tillater jeg meg å komme med de faktiske opplysninger om Skiold-hytta fra starten i 1935.

I 1934 kjøpte Skiold et mål grunn ved Steglevannet på Konnerud. Den gang var økonomien dårlig, så det var en dristig start klubben påtok seg. For å skaffe penger til kjøp av det første mål grunn var det endel medlemmer som tegnet seg som livsvarige medlemmer.

Hytta ble reist av klubbens egne medlemmer, og tilslutningen var enorm stor med bistand av damene til servering av kaffe under arbeidet. Bortsett fra selve laftingen av tømmerveggene ble arbeidet utført av klubbens medlemmer.

Hytta sto ferdig høsten 1935 og ble innviet med en festlig sammenkomst.

Det kan være grunn til å ta et lite tilbakeblikk fra starten, siden den tid har det skjedd store forandringer til i dag. For å nevne noe innvendig i hytta: I kjøkkenet var det ikke så moderne som det er nå. Vi som var med i hyttekomitéen startet med en gammel komfyr på kjøkkenet. Siden den tid har det til i dag blitt et moderne kjøkken med propangass, elektrisk lys, innlagt vann, oppvaskkummer, ny serveringsdisk og nye skaper. — I de to smårom er det også foretatt forbedringer, her er det også innkjøpt to nye sofaer. — Videre kan nevnes nye innkjøp av TV, radio og robåt samt nye serveringsboder og stoler.

Siden starten fra det første kjøp av ett mål grunn ble det i 1938 kjøpt 13 mål grunn i tillegg, og i 1954 ytterligere 3,2 mål grunn. I skibakken var det i 1938 bygd fartstillas av tre, men da dette ramlet ned i 1960 ble det bygd et nytt fartstillas av stålkonstruksjon med større høyde og fart, og det ble foretatt store forbedringer av unnarenet, alt sammen dugnadsarbeid av medlemmene. — Badstua ble oppført i 1947, også utført av klubbens medlemmer.

Har vi gjort nok?

Nok et år er passert, og i dette siste nummeret av avisen vår kunne det være sundt med et lite tilbakeblikk, en vurdering av oss selv. Hva har vi ydet i året som gikk? Hvor står vi ved inngangen til det nye år? Til det første spørsmål kan sikkert de fleste av oss si: «Jeg kunne gjort noe mer». Det gjelder de aktive og oss i de administrative jobber. Treningen kunne vært utført mer intens, kampene kunne vært tatt mer alvorlig. Styret burde muligens funnet fram til andre organisasjonsformer og idéer som kunne skaffe oss fremgang og bedre resultater. Hvor står vi? Tar vi utgangspunktet i vår junior-avdeling, kan vi si at vi står sterkt. Gutter som vi har arbeidet med i mange år, begynner å gjøre seg gjeldende blant våre seniors, og nye lilleputter fyller opp i bunnen. Våre seniors er de fleste unge menn som skulle holde i mange år, og jeg er sikker på stor konkurranse blant de aktive i årene som kommer. — Ledere: Er vi godt skodd her? Med den tillitsmannskrise som rår i det ganske land føler jeg at vi ligger godt an. Vi har i dag flere unge ledere som arbeider samvittighetsfullt og målbevisst, og karer som naturlig legger den aktive idrett på hyllen, går inn som ledere.

«Gjengangere» ser fremdeles ut til å trives med arbeidet, heldigvis. Allerede i dag, vi venter ikke til det nye år, bestemmer vi oss for å yte bare litt mer. Hvis alle følger opp, vil det gi oss den fremgang vi må ha. Hver og en av oss setter seg et mål for 1967. Ytelse må til, mål settes for å nåes.

Til slutt takker jeg dere alle for innsatsen og ønsker medlemmene

EN RIKTIG GOD JUL

Tore Ruud, formann.

Det har vært drøftet flere forslag til utvidelse av hytta. For eksempel småhytter for familier til overnatting, eller utvidelse av badstua til overnatting. — Min mening er med disse forslag at det er en engangsutgift uten inntekter.

Personlig tror jeg at løsenet må bli nytt tilbygg på hytta, da det har vist seg at plassen er for liten til servering på store skisøndager, og det er jo her inntektene ligger. Tilbygget kan også kombineres med nye soverom.

Til slutt en takk til alle som har sittet i hytte- og serveringskomitéen gjennom alle år for den store omsorg for vedlikeholdet av hytta. Nåværende hyttekomitées takk for vel utført arbeid med skraping og to ganger oljet hytte utvendig og alle golver slipt og oljet i 1966.

At klubbens medlemmer m/ familier liker seg godt på hytta bekrefter det store frammøte der, og det får hyttekomitéen ta til sin inntekt for at vi trives der.

I håp om fortsatt fremgang på alle områder for klubben:

Hilsen
Alf Jansen.

Vi skylder dem meget

Da Alf Jansen «tente på alle pluggene» på siste generalforsamling angående den unge redaktør Rune Reffhaug Johansens betraktninger om planer for området ved Skiold-hytta, var jeg enig med Jansen i at begrepet «hytta» er hele området og ikke bare den delen man finner innenfor fire laftede vegger.

Skiold-hytta er vår eiendom på Konnerud, med 17,5 mål grunn, badstue, skibakke, strandrett, båtrett og fiskerett. Alt dette er hyttekomitéen valgt av generalforsamlingen til å ivareta og drive. Høyeste myndighet der oppe har hyttestyrets formann. I dag er dette Dagfinn Hansen.

Hytteformannens myndighetsområde har i de siste årene blitt mer og mer snevert. Skikomiteén har overtatt bakken. Her har jo en kapasitet som Arne Haugan gjort hytteformannen overflødig. Men når det gjelder arbeidet i bakken ellers, har vel hyttekomitéen i alle år gått sammen med skikomiteén og gitt fra seg de fleste av dugnadsmedlemmene når disse har blitt lei av stadig å stå inne med servering og oppvask og heller vil litt ut for å få avveksling.

Charles Stahl forhandler bestandig med Matias Kinnerud når ny grunn skal kjøpes, og han er flink til det, men han fikk vel egentlig den jobben da han satt som formann på hytta for mange år siden. Ett er sikkert, hyttestyret er bestandig med for å skrive under på tinglysningspapirene når kjøp av ny grunn er gjort, også når det gjelder skibakken. Vi som stadig er innvalgt i hyttekomitéen eller skikomiteén har det slik at når vi føler at det er lite å gjøre inne i hytta, arbeider vi i bakken, eller det kan være omvendt.

Jansen har også rett til å bli sint og si fra til den yngre generasjon når det skrives noe han ikke er enig i. Når det skrives at «siden hytta ble ferdigbygget i 1935, har det ikke vært foretatt endringer av betydning ved den,» ja, da må Jansen ha lov til å tenne.

Badstua ble ferdig i 1947—48, og hele området rundt hytta er blitt ryddet. Bakken er som Holmenkollen, utbedret år for år. Det har over hele eiendommen vår vært en betydelig endring fra 1934 til i dag.

Husk på hva Jansen står for i Skiold! Jeg kan vel ta med Stahl og Ernst Larsen og mange andre. I 1935 var Skiold-hytta ferdigbygget. Det var brukt 4500 dugnadstimer av klubbmedlemmer. (40—50 stykker hver søndag). Jansen er vel kanskje en av dem som var med hver søndag. Klubben hadde kun ett mål grunn da hytta ble satt opp i 1935!

Jansen, Stahl og Ernst Larsen fortsatte å komme hver søndag, og når de ikke serverte, var de i skibakken. I 1947 hjalp de Sørensen med badstua. Et år falt stillaset i bakken ned, det samme som disse guttene en gang var med på å bygge. På'n igjen! Denne gangen ble det større og bedre stillas. Det har blitt store endringer der oppe, og utviklingen har foregått fra 1934 til i dag. Da

Gjettekonkurranse

Nedenfor finner man 10 spørsmål som kan besvares av alle Skiold-medlemmer under 14 år. Nummerer svarene, legg dem i en konvolutt og send den til «Skiold-Avisa», Webergs gate 19, Drammen, innen 1. februar 1967.

Husk å notere ditt eget navn samt adresse på besvarelsen! Det blir trukket ut tre premievinnere blant de riktige løsningene.

1. premie: Et gavekort á kr. 50,00 hos Johan Støas Eftf.

2. og 3. premie: Gavekort á kr. 25,00 hos Johan Støas Eftf. — Lykke til!

Spørsmålene:

1. Hvor mange ganger har Skiold vært Norgesmester i bandy?
2. Hvilket lag ble cupmester i fotball 1963?
3. Hvem har bakkerekorden i Drafn-kollen og hvor mange meter lyder den på?
4. I hvilket år ble selve Skiold-hytta ferdigbygget?
5. Hvilken klubb spilte Finn Thorsen for før han kom til Skeid?
6. I hvilket år fikk vår klubb sitt nåværende banner?
7. Hvilke av følgende Drammens-klubber har tidligere spilt is-hockey: Åssiden, Drafn, Strømsgodset, DBK, Konnerud?
8. Hvilket år ble den gamle gressbanen på Marienlyst tatt i bruk?
9. Nevn dato og årstall da disse foreningene ble stiftet: Drafn, DBK, Skiold, Åssiden og Strømsgodset.
10. Nevn høyde og bredde på et fotballmål.

Ikke 1 - en øre

koster Skiold-avisa deg. Du får den fritt tilsendt, og det er sjelden man får noe gratis i våre dager. Nå må du ikke tro vi er ute og går med tiggerstaven, det er ikke det vi sikter til. Nei, saken er den at vi vil du skal lese alle annonsene i avisen og handle det du trenger i de forretninger som averterer i Skiold-Avisa. Du gjør deg selv og klubben din en tjeneste ved å bruke det som annonsørene har å by deg. På den måten støtter du bladets økonomi, og du har det igjen ved å få avisa gratis. — Derfor:

Kjøp hos de som averterer i Skiold-Avisa!

hytta var ferdigbygget i 1935, hadde medlemmene som nevnt 4500 arbeidstimer. Jeg lurar på hvor mange timer Jansen, Stahl og Ernst Larsen og andre har utført der. Ernst Larsen har i det siste blitt en sjelden gjest på Konnerud, men Jansen og Stahl er der fremdeles hver søndag. Nå er de for det meste i bakken, og holder på med gangvei opp unnarennet. Vi kan kalle dette «De eldres vei».

I ærbødighet for Jansen, Stahl, Ernst Larsen og mange andre tegner jeg:

Finn Hansen.

Örebro tur på A-laget

Klubbene Örebro og Skiold har tidligere hatt besøk av hverandre, og også denne sesong ble det bestemt at et lag skulle bortover. Denne gang var det klubbens A-lag som skulle dra.

Avreisen ble satt til lørdag 19. novbr. kl. 15. Man regnet med å bruke åtte timer inklusive stopp, så tidspunktet syntes litt sent for mange. Imidlertid måtte en ta hensyn til arbeid og skole.

Klubbene hadde leid en av T. Liens flotte busser og etter hvert som milene ble tilbakelagt ble stemningen høy i bussene. I Karlstad ble en halv times stopp innvilget for å få litt mat og strekke på lemme. Så før de siste milene avgårde bak oss og vi var fremme i «ungdommens by», som den i Sverige er kalt.

Her ble vi mottatt av herrene Bengt Clevenhag og Sten «Kule» Turnquist som uavlatelig fulgte oss gjennom hele besøket. Alt ble ordnet på den aller beste måten av disse to.

Etter at vi så hadde satt fra oss sakene der vi skulle ligge, dro hele gjengen kl. 11 inn til byen igjen. Og ikke nok med at våre to svenske venner viste oss noen av byens restauranter, nei de ordnet til overmål med at noen av oss kom gratis inn på en ungdomsrestaurant.

Neste dag ble vi kl. 8 om morgenen hentet av Bengt og Sten, og frokosten fortærte vi på en koselig restaurant i byen. Vel var den litt uvant etter norske forhold, men den ble godt likt av alle sammen.

Så var det klart for «sight seeing» i byen. Sten fungerte som en ypperlig «guide» og ved hjelp av ham og Bengts vittige replikker ble det en hyggelig rundtur. Blant annet ble vi vist byens sportshus med to plastikkhaller og klubbens egen vinterstadion. Alle ble vi mektig imponert over disse idrettsarenaene og de fleste av oss sukket ved ordene: «Tenk om vi hadde hatt noe slikt hjemme!»

Etter en deilig middag og siden kaffe i Örebro klubbrom på vinterstadion, sto bare kampen igjen. Før denne begynte ble det overrakt gaver fra begge lag, og Skiold fikk en pen bukett blomster. Om kampen er det å si at vertene viste seg å være sterkere og hurtigere enn oss. Men forsvaret kjempet som vanlig meget godt og det oppsto sjelden direkte prekære situasjoner. — Løperrekken skuffet endel og klarte ikke å lage noen scoringer, slik at resultatet ble 0—0. Vi kan si oss fornøyd med det.

Så sto det bare igjen å takke våre svenske

venner for den hjertelige måten de sørget for under hele oppholdet. Særlig da utrettelige Sten og Bengt.

Nesen ble da vendt hjemover, og kl. 5 om morgenen ble Drammens stille morgentimer brutt av en gjeng trette og slitne Skiold-gutter som etter en fornøylig og opplevelsrik tur var klar til en ny dyst på arbeidet og skolen. **P. Ln.**

Svensk økonomi

Da vi var i Sverige for å spille A-kamp i bandy, ble vi før kampen servert kaffe og kaker sammen med de svenske spillerne og deres ledere. Vi fikk ved denne anledning bedre kontakt med våre svenske verter, og i løpet av tiden fikk vi også et innblikk i det økonomiske forhold som hersket i Örebro Sportklub.

De to svenske ungdomssekretærene kunne fortelle at de mottok penger fra staten for såkalte fritidsgrupper. For hver person som her deltok to ganger i uken, fikk de fem kroner. Fritidsgruppene, under ledelse av klubben, drev med trening eller annen beskjeftigelse. Det ble sendt inn til staten en fortegnelse over hvor mange som deltok hver gang. På denne måten fikk de et bidrag på 15—20.000 kroner i året.

De hadde også betydelige inntekter av Bingo-kvelder som de arrangerte regelmessig. På en slik kveld kunne de tjene omkring 700 kr. netto.

Bandyen i klubben hadde siste sesong et overskudd på «bare» 40.000 kroner. Svenskene mente overskuddet kunne blitt betydelig større om vinteren ikke hadde vært så kald.

Ishockeyen hadde brakt klubben et underskudd på 50.000 kroner, og årsaken til dette var de lange reisene og det dyre utstyret.

Ö.S.K. var i fjor med i toppserien i begge disse idrettsgrener.

Hadde man i Skiold kunnet operere med de samme inntekter som dette svenske laget, ville det blitt slutt på alt som heter papirinnsamling og basar, noe som var helt ukjent for de svenske lederne.

Runar Larsen.

Skammelig

I vårt påskenummer oppfordret undertegnede medlemmene til å støtte opp om vårt fotballag. Spilleinntektene er noe høyere i år, noe som følger av flere kamper. Antall tilskuere på våre hjemmekamper har ikke bedret seg. Det er synd at våre medlemmer viser så dårlig interesse, for gutta har spilt mange brukbare og underholdende kamper. Noen oppmuntring fra tribunen har de heller ikke hørt så mye til, men i stedet ukvemsord, som førte til at en av våre spillere mistet lysten på fotballen og uteble i våre siste seriekamper.

La nå bandy- og ishockey-lagene få den støtte de trenger kommende vinter, og så håper vi på bedring neste fotballsesong.

T. L.

Greni Sjåførscole

Konnerudgaten 6 — Tlf. 84 70 35

Teori hver fredag aften kl. 18.30

Fra avslutningsfesten i Bryggeforbundet.

Avslutningsfest for junioravdelingens yngste

ble holdt i Bryggeforbundets gamle lokale med ca. 85 til stede. Blant de fremmøtte var to av Skiolds æresmedlemmer, Charles Stahl og Alf Jansen, Alf Paulsen fra representantskapet, Inge Thun og Steinar Pettersen fra Strømsgodset, representanter fra Skiolds styre, en del av guttenes foreldre, junioravdelingens styre samt kveldens aktører, guttene.

Møtet ble åpnet av junioravdelingens formann, Ivar Rosendal, som ønsket alle velkommen og rettet en spesiell takk til guttene for deres innsats på fotballbanen i år. Han ga så ordet til Alf Paulsen som intervjuet Inge Thun og Steinar Pettersen om deres meritter på bandy- og fotballbanen, og det var ikke småtterier disse kjekke idrettsguttene hadde vært med på. Blant annet fotballforbundets drømmereise til Vest-Tyskland og Bulgaria.

At guttene satte pris på besøket, kunne en forstå av bifallet som strømmet mot Strømsgodsets representanter.

Utdeling av fotballforbundets ferdighetsmerker og diplomer ble foretatt av Charles Stahl, Inge Thun og Steinar Pettersen. Det var seks gull, 11 sølv, 14 bronse, til sammen 31 stykker.

Ivar Rosendal kalte så fram Frank Emil Hansen for å motta junioravdelingens innsatspokal for sin innsats for Skiold. I sin redegjørelse sa han at Frank alltid var villig til å hjelpe til, han sa aldri nei, men tok på seg de jobber som andre ikke ville ha, blant annet satt han og solgte lodder både lørdag og søndag i Skiolds gutteturnering. — Mens dette pågikk hadde «pølsegjengen» på kjøkkenet, Oddvar Danielsen, Helge Bjørnes, Øyvind Rosendal og Dagfinn Hansen vært i sving, og samtlige fikk sine velfortjente pølser og Cola.

Som siste post sto film ved Arne Haugan, og at dette falt i god jord var det ikke tvil om.

Alt i alt var det en meget vellykket avslutning for junioravdelingen.

D. H.

FLOTT LEVERT

Fredag den 5. november arrangerte Norsk Hørselvern, avd. Drammen, en hygge-kveld i Banketten, Park Hotel. Til dette arrangementet var invitert tre mann fra klubbene Strømsgodset IF, Mjøndalen IF, Drafn og Skiold. I Skiold var det ikke mange som hadde lyst til å være med, mange var vel litt redde for å «dumme seg ut», men til slutt sa da Per Smerkerud, Tor Reidar Kristiansen og Borgar Nygård seg villige til å stille opp for å forsvare Skiolds ære. Fra SIF deltok «to blad» Alsaker Nøstdahl og Svein Thun, fra MIF Brede og Boye Skistad og Per Ryggesæther, og fra Drafn Per Wright og begge Svennevig-guttene. På papiret så de andre lagene mye sterkere ut enn

Fin sesong for Skiolds småguttelag

Skiolds småguttelag har hatt en meget god sesong i år, har vi skrevet tidligere — og her kan vi presentere laget etter at de vant åpningskampen på Sande's nye gressbane.

vårt lag. Alle de andre lagene besto av bare artianere. Leder for konkurransen var Bjørge Lillelien fra Kringkastingen. Etter en bedre middag ble idrettsguttene kalt opp til podiet, og Lillelien begynte å stille spørsmål. Drafn fikk det første spørsmålet, og de ble spurt om hvem som ble Norgesmester i år i fotball, det syntes vi var i det letteste laget. Jeg tror nok Skiold-laget hadde beregnet seg på hardere kost. Etter første og andre omgang sto lagene likt, alle hadde besvart spørsmålene riktig. I den tredje omgangen bommet Drafn på spørsmålet om hvem som var første Labour statsminister i England etter den andre verdenskrig, men alle de andre lagene klarte seg. Fjerde runde hadde ingen av lagene noen vansker med. — I femte runde gjaldt det å svare fortest mulig, men for et vanskelig spørsmål: «Hvordan kåres verdensmesteren i baseball?» Dette var det ingen av lagene som klarte, men våre gutter var ikke langt fra å svare riktig der heller. Det sjette spørsmålet gjaldt det også å besvare fortest mulig. Spørsmålet var: «Hva kalles pausen i crikert?» Jeg tror det var Per som kom med forslaget som gjorde at guttene klarte det. Skiold svarte nemlig «tea», og dette viste seg å være det riktige svaret. Stor jubel i salene, og Skiold hadde da opparbeidet seg en stor ledelse med fem poeng, og det var bare to spørsmål igjen. Skiold var nødt til å vinne, ingen kunne gå forbi dem. Også de to siste spørsmålene ble riktig besvart. — Nå hadde guttene vunnet kr. 1.000,00 til Skiold, men styrene i de forskjel-

lige foreningene hadde på forhånd blitt enige om at pengepremiene skulle tilfalle Hørselsvernet. Noe også guttene som deltok i tevlingen var enig i. De fikk en ny fotball samt menyen etter finalekampen i Norgesmesterskapet i fotball mellom Fredrikstad FK og Lyn, Oslo, med autografen til alle norgesmestrene fra Fredrikstad. — Det har kanskje ikke vært så ofte Skiold har slått disse klubbene på fotballbanen de siste årene, men vi får si at det Skiold ikke har i beina, det har de i hodet. Kanskje ikke noen dårlig erstatning, eller hva? — Til slutt vil jeg referere de spørsmålene som våre gutter svarte riktig på:

Hvem ble nummer tre i verdensmesterskapet i fotball i år?

Hva heter lederen for det svenske kommunistpartiet?

Hva heter hovedstaden i Australia?

Hva heter Frank Sinatras kone?

Hvem er lederen for Den Norske Opera?

Hvem spilte y. v. på bronselaget i 1936?

Hvem var utenriksminister i Norge da krigen brøt ut i 1940?

Hva heter pausen i en crikert-kamp?

Slett ikke dårlig av Per, Tor Reidar og «Goggen» å svare riktig på dette.

Mr. X.

Som
sportsmann
kjenner De velværet
ved

personlig hygiene...

Etter turen er det deilig å kunne ta et bad eller en dusj i trivelige omgivelser. Vår forretning har nå et kjempeutvalg i baderomsutstyr som vi anbefaler å ta en kikk på.

Badespeil, medisinskap, badevekter, badematter, ryer osv. — alt i forskjellige farger og kvaliteter. Stikk innom forretningen en dag, vi finner sikkert noe som passer for Dem.

Gå til fagmannen — gå til

DRAMMENS RØR A/S

Konnerudgaten 3 - Drammen - Telefon 83 54 95

Tuna Tekstil

TRIKOTASJEFABRIKK

Stjerneveien 15

Telefon 82 13 80

Alt i sportstrikotasje, fotballtrøyer, turn-
drakter, brytedrakter, langrennsdresser og
treningsdresser i crepe og bomull.

Drammen Turistbil A.s

Benytt busser fra 16 seter og oppover

Telefon 83 44 64

-stasjonen

Drammen Travbane
Innehaver: Nils J. Berg
Byens raskeste servicestasjon
Rekvisita og bilgummi
Pøsekiosk

La det gå sport i det

UNDERSØK VÅRE LAVE PRISER

Hansen & Dysvik

På torget i Drammen.

AS INGENIØR GRAN

Drammen.

Kai Møller Sønner A.s

Boktrykkeri

Griffenfeldtsgt. 1 — Tlf. * 83 81 20

Drammen

A. HUSUM & CO.

Kjøtt og delikatesser.

Eget pøsemakeri.

Marienlystgt. 24.

Tlf. 83 22 43.

VAUXHALL
BEDFORD
CHEVROLET

Drammens Autos

Autorisert forhandler.

Konnerudgt. 23, Drammen. — Tlf. 83 84 90.

Nordahls Pøsekiosk

Konnerudgaten

Anbefales alle Skiold-gutter

Hei gutter

Vi møtes i Globusgården.

Spesialforretningen med spesialfrisyrer.

Svein Bjørge Ellingsen

Globusgården

Central Hotell, Drammen

Sentralbord 83 15 90.

Samtlige rettigheter. - God parkering.
Stedet hvor idrettsfolk møtes.

«Bo sentralt i centrum».

Trygg trafikk

skapes gjennom

H. ØLSTAD

Sjåførscole.

Konnerudgt. 31.

Tlf. 83 50 42.

MED KONTO HOS OSS KAN VI
UTFØRE ALLE DERES OPPDRAG

Drammens Sparebank

Opprettet 1823

Hovedkontor
Bragerne Torv 11

Filial
Vårveien 25
Åssiden

Drammens Rørleggerforretning A.s

Aut. rørleggerforretning.

Konnerudgt. 3. Telefoner: 83 54 95 - 83 54 96.

Rørhandel en gros - en detail.

KAFE GLOBUS

Selskapslokaler og levering av kald og varm
mat til hjemmene.

Reidar Danielsen

TOBAKK — FRUKT — SJOKOLADE

Tlf. 83 54 16

Konnerudgt. 10

Drammen

LIER SPAREBANK

Drammen.

Filialer:

Lierbyen, Lierskogen og Sylling.

Skiold-gutter!

Til god sport kreves godt utstyr.

Kjøp sportsutstyret i

STØA'S sportsforretning

Konnerudgaten.

Alt i klær for hele familien

Kjøp alt på ett sted

Knut Odegaard & Co.

Hauges gate 4.

Tlf. 83 84 22.

Besøk Jahn's Frisørsalong

T. Jah'ns og K. Ellefsen

Tlf. 83 36 03. — Børsen

SPORT

og uteliv krever spesielt utstyr.

I vår sportsavdeling får De alt i sportsutstyr
til alle i familien.

Etabl. 1851.

Alt på ett sted.

Harald Lyche & Co.

Sentralbord 83 79 70.

SØSTEN RANE OLSEN
SPILKESTAD.

— og det er
målene
som teller!

VUFFY

**Pensjonat
Kafeteria**

Trivsel
Hygge
God mat

Stadig flere hus-
mødre har fun-
net veien til oss.
Grunnen er:

Alltid gode mat-
varer i største
utvalg. — Byens
største utvalg i
diabetikervarer.

**Programmer - Billetter
Loddsedler**

— og ikke å forglemme —

Klubbaviser Fremtiden

leveres fra vårt
moderne trykkeri.

Central Bensinstasjon

Th. Helgerud.

Tlf. 83 15 64.

Bilgummi. — Rekvisita.
Servicestasjon.

— den selvfølgeligste
dessert.

Telefon 83 25 56.

DRAMMENS is

**Det gode sport- og tur-
utstyr får De ALLTID i**

DOMUS
med klær — for enhver

LTZ. NIELSEN & SØNN

Malermestere.

Alt i malerarbeider.

Tlf. kontoret 83 14 47.

Bygningsartikler, jernvarer,
kortevarer, kjøkkenutstyr,
sportsartikler.

NORLØFF
JERNVAREFORRETNING A/S

N. Storgate 7, Drammen.
Centralbord 83 65 80.

KREDITKASSEN
Christiania Bank og Kreditkasse

Drammen